

denne Bestemmelse; Lov 4. Januar 1861 bestemte: „ikke over 16 Men i Armegarnet“; Lov 22. Marts 1867: „ikke mindre Dybde end 12 Men.“

I Betragtning af det Anførte har Udvalget ved Afstemning med 5 Stemmer imod 1 i § 34 optaget Laasning af de Bænde i Limfjorden, som efter dets Overbevisning have det haardest behov, saavel af Hensyn til de i Nærheden Bosattes Interesser, som fordi de afgive tjenlige Gudepladser, have en rig Plantevæxt til Skjul for Ingelen og en Rigdom paa lavere Dyr til Ingelens Opfostring. For Valget have vi lagt Loven af 1857 § 19 til Grund; det ses imidlertid ved Sammenhold, at vort Forslag paa sine Steder er noget mere indskrænket, efter den Anledning, som indvundne Erfaringer dertil have givet. Det tilføjes, at Forslaget har været Limfjordskontrollen forelagt og har fundet dens Billigelse; navnlig er Indløbet til Kvit Havn dels paa Grund af Besværing fra Nedgarnsffikere, dels for den Stades Skyld, som derstedes tilføjes Flynderingelen ved Pulkvaad, medtaget ifølge Kontrollens Befræftelse heraf. Skal Laasningen vise sig frugtbringende, maa den bestaa hele Aaret om; en temporær for visse Maaneder kunne vi ikke finde tjenlig for Formaalet.

Det vil bemærkes, at, medens Udvalget har gjenoptaget Bestemmelsen om de laafede Bænde, ere de i Lov 29. Decbr. 1857 §§ 22 og 23 indeholdte kontrollerende Bestemmelser udeladte, idet det maa indrømmes, at de vare i høj Grad generende og trykkende, og derfor kun tjente til at forbitte Gemytterne mod de „laafede Bænde“ og forlede dem til at overtræde Loven mere, end de gavne Kontrollen. Som et langt kraftigere Middel for Kontrollen, der ikke medfører saadanne Ulemper som de nævnte Forordninger, har Udvalget foreslaaet Konfiskation af de ulovlig brugte Malevaad.

§ 36. Saavidt bekjendt, have alle tidligere Kommissioner til Regulering af Fiskeriet i Limfjorden betragtet Bædegliben som et mindre skadeligt Redskab, hvis Brug, med nogle Indskrænkninger i Henseende til Sted og Mængde, godt kunde tillades. Mindre endig har man altid været med Hensyn til Malestangen, især siden Savlystret kom i Brug. Dette Redskab har stadig havt Stemmer imod sig i Kommissionerne, men da det paa Grund af Bøndens Bestaaenhed har vist sig undertiden langt mere hensigtsmæssigt end Braadlystret, og da begge disse Redskaber, ligesom ogsaa Bædegliben og tildels Malekrogene, kunne overkommes ogsaa af fattige Folk, der uden disse simple og let anskaffelige Redskaber sandsynligvis slet ikke vilde kunne deltage i noget Fiskeri af Mangel paa Midler til at forskaffe sig Bæde og kostbare Garn, har Savlystret stadig faaet Lov at passere imod at blive stillet under Opsyn. At et skarpt Opsyn for begge Slags Malejern er aldeles nødvendigt, overbeviste nærværende Udvalg sig om ved omkring i Limfjordsstæderne at blive paavist forskellige, meget sindrige anbragte og godt skjulte Mechanismer, hvorved Redskabets Braadde, Lunger og Flæner kunoe holdes i lovlig Afstand, men ogsaa, medens de tages i Brug, bringes saa nær sammen, at selv ganske smaa Mal ikke kunne gaa Kam forbi.

For at modvirke slige Opsynsuhedens Udsejler, har Udvalget troet det bedst at foreskrive Savlystret saaledes indrettet, at ingen vilkaarlig Forandring kan foretages, og at Loven derimod ikke kan eluderes.

At Malestørrelsen for Bædegliben stilles ens med Malevaadens Mængde behøver ej videre Begrundelse.

Afstandsbestemmelserne mellem Flæner og Lunger paa Lystrene ere tagne efter Indstillingen af Limfjordskommissionen af 1860, og Udvalget maa tilføje, at det ikke vil gaa an at foretage nogen yderligere Indskrænkning af de foreskrevne Maal.

§ 37. Man kan vistnok antage, at som Forholdene nu ere i Limfjorden, bør Malefiskeriet med Hensyn til Vigtighed stilles foran Sildefiskeriet som Indtægtskilde, og med den Tanke, at det vigtigste Fiskeri bør begunstiges i Kollisionsstilfælde, men at dog hver Art Fiskeri maa have sin Ret efter dets Betydning, har man i § 37 stræbt at ordne Forholdet mellem Malegaardene og Sildebundgarnene; det maa heller ikke glemmes, at en Periode for Sildefiskeriet atter kan indtræde.

Da Fiskeriet efter den faaalbte Gaardaal, den fedeste og bedste af denne Fisks forskellige Afarter, kun med Nytte kan foregaa i den korte Tid af 2 Maaneder, September og Oktober, taler Billighed for, at det udvides til 1. November; men paa den anden Side ere de øvrige i Paragrafen anførte Indskrænkninger besjødte eller snarere nødvendige, dels for ikke at hindre Sildefiskeriet frie Gang til Bundgarnene, som i de matriculerede Bænde have Krav paa at nyde Beskyttelse, dels for at holde Sejlsadsen fri. At den til at have Malegaard berettigede Grundejer, der ogsaa ejer Bundgarnstæder udfor sin Grund, heller ikke maa sætte Malegaardene ind mellem Bundgarnene, er af Hensyn til Nabostæderne, for hvilke en saadan Malegaard vilde kunne stæde eller hindre Tilværelse af Silb og saaledes forhindre Fangsten.